

Skarżące utrzymują, iż oba zaskarżone rozporządzenia naruszają istotne wymogi proceduralne rozporządzenia nr 2026/97⁽¹⁾ oraz rozporządzenia nr 384/96, jak również Porozumienia Antydumpingowego i Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, ponieważ nałożyły one środki antydumpingowe i wyrównawcze na podstawie Wspólnoty 25 Państw Członkowskich, mimo że dochodzenie było wszczęte i prowadzone na podstawie 15 Państw Członkowskich.

Skarżące twierdzą również, iż rozporządzenie nr 1628/2004 nakłada cła wyrównawcze, które są nieadekwatnie wysokie w związku z indyjskim systemem DEPB po dokonaniu wywozu, a tym samym jest niezgodne z rozporządzeniem nr 2026/97, Porozumieniem w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych oraz zasadą proporcjonalności, zawiera oczywisty błąd w ocenie i narusza istotne wymogi proceduralne.

Skarżące powołują się również na naruszenie rozporządzeń nr 2026/97 i nr 384/96, Porozumienia Antydumpingowego oraz Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, jak również na oczywisty błąd w ocenie, twierdząc, iż zaskarżone środki opierają ustalenie istotnej szkody na danych, które są niewiarygodne z uwagi na antykonkurencyjne porozumienia o podziale rynku oraz porozumienia cenowe pomiędzy członkami przemysłu wspólnotowego, potwierdzone i usankcjonowane decyzją samej Komisji.

Wreszcie skarżące twierdzą, iż zaskarżone środki naruszają art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 384/96 oraz art. 8 ust. 7 rozporządzenia nr 2026/97 poprzez nieuwzględnienie wpływu innych czynników przy ustaleniu ostatecznej szkody, a tym samym przypisanie indyjskim przywozom szkody spowodowanej przez inne czynniki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 295 z 18.9.2004 r., str. 4.

⁽²⁾ Dz.U. L 295 z 18.9.2004 r., str. 10.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów nie będących członkami Wspólnoty Europejskiej, Dz.U. L 56 z 6.3.1996 r., str. 1.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, Dz.U. L 288 z 21.10.1997 r., str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2004 r. przez Elisabetę Dami przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-466/04)

(2005/C 69/35)

(Język skargi: francuski)

Do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot europejskich wpłynęła w dniu 19 listopada 2004 r. skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) wniesiona przez Elisabetę Dami, zamieszkałą w Mediolanie (Włochy) reprezentowaną przez adwokatów Paolo Guido Beduschiego i Silvie Giudici.

The Stilton Cheese Makers Association była również stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- ustalenie, że pismo z dnia 4 czerwca 2004 r. adresowane do Urzędu i podpisane wspólnie nie stanowi oświadczenia mającego na celu zakończenie postępowania spornego przed Izbą Odwoławczą, lecz zwykły wniosek o przedłużenie terminu;
- stwierdzenie nieważności decyzji drugiej Izby Odwoławczej urzędu z dnia 20 września 2004 r. w sprawie R 973/2002-2 i odesłanie sprawy przed Izbę Odwoławczą;
- obciążenie Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnioskodawca wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Wspólnotowy znak towarowy: Znak słowny GERONIMO STILTON dla towarów lub usług objętych klasą 16 (książki itp.), 25 (odzież itp.), 28 (zabawki itp.), 29 (mięso itp.), 30 (ciasto itp.) i 41 (nauczanie itp.) – wniosek nr 1 345 503

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia powołanego w sprzeciwie:	The Stilton Cheese Makers Association	mającego na celu zakończenie postępowania spornego przed Izbą Odwoławczą, lecz zwykły wniosek o przedłużenie terminu;
Znak towarowy lub oznaczenie powołane w sprzeciwie:	Krajowy słowny znak towarowy STILTON; oznaczenia pochodzenia geograficznego WHITE STILTON CHEESE i BLUE STILTON CHEESE	— stwierdzenie nieważności decyzji drugiej Izby Odwoławczej urzędu z dnia 20 września 2004 r. w sprawie R 982/2002-2 i odesłanie sprawy przed Izbę Odwoławczą;
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Sprzeciw przyjęty dla klas 29 i 30	— obciążenie Urzędu kosztami postępowania.
Decyzja Izba Odwoławczej:	Izba Odwoławcza uznała, że po modyfikacji opisu towarów objętych wnioskiem zgodnie ze wspólnym pismem stron z dnia 4 czerwca 2004 r. sprzeciw został cofnięty i postępowanie w związku z tym zakończone. Jedyną kwestią do rozstrzygnięcia pozostał zdaniem Izby podział kosztów i Izba postanowiła, że każda ze stron poniesie swoje własne opłaty urzędowe i koszty postępowania.	Zarzuty i główne argumenty
Podnoszone zarzuty:	Na poparcie skargi skarżąca podnosi, że pismo z dnia 4 czerwca 2004 r. zawierało jedynie wniosek o zawieszenie postępowania, by umożliwić stronom rozstrzygnięcie między nimi kwestii, jakie towary poza nabiałem i serami z klasy 29 należy wykreślić z wniosku, aby mogło dojść do cofnięcia sprzeciwu. Izba Odwoławcza popełniła zdaniem skarżącej błąd, uznając, że skarżąca poprzez przyłączenie się do wniosku o zawieszenie postępowania zgodziła się z żądaniami wnoszącego sprzeciw.	Wnioskodawca wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca
		Wspólnotowy znak towarowy: Znak słowny GERONIMO STILTON dla towarów lub usług objętych klasą 16 (książki itp.), 25 (odzież itp.), 28 (zabawki itp.), 29 (mięso itp.), 30 (ciasto itp.) i 41 (nauczanie itp.) – wniosek nr 1 345 503

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2004 r. przez Elisabethę Dami przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-467/04)

(2005/C 69/36)

(Język skargi: francuski)

Do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot europejskich wpłynęła w dniu 19 listopada 2004 r. skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) wniesiona przez Elisabethę Dami, zamieszkałą w Mediolanie (Włochy) reprezentowaną przez adwokatów Paolo Guido Beduschiego i Silvię Giudici.

The Stilton Cheese Makers Association była również stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Skarżąca wnosi do Sądu o:

— ustalenie, że pismo z dnia 4 czerwca 2004 r. adresowane do Urzędu i podpisane wspólnie nie stanowi oświadczenia

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia powołanego w sprzeciwie: The Stilton Cheese Makers Association

Znak towarowy lub oznaczenie powołane w sprzeciwie: Krajowy słowny znak towarowy STILTON; oznaczenia pochodzenia geograficznego WHITE STILTON CHEESE i BLUE STILTON CHEESE

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Sprzeciw przyjęty dla klas 29 i 30